

prima instanță - (Judecătoria Centru municipiul Chișinău) Sv. Tizu
instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu

ÎN C H E I E R E

05 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:
Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadi
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Afacerilor Interne,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Bezerdic Dumitru
împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la recalcularea vechimii în muncă
cu includerea avantajelor a două luni vechime pentru o lună de serviciu, precum și a
îndemnizației de concediere cu achitarea diferenței corespunzătoare,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017, prin care a
fost respins apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne și menținută hotărârea
Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 10 noiembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 25 martie 2016 Bezerdic Dumitru a înaintat cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la recalcularea vechimii în muncă
cu includerea avantajelor a două luni vechime pentru o lună de serviciu, precum și a
îndemnizației de concediere cu achitarea diferenței corespunzătoare.

În motivarea cererii de chemare în judecată Bezerdic Dumitru a indicat că în
anul 1992 a fost angajat în organele afacerilor interne cu dreptul de a primi pensie pe
linia Ministerului Afacerilor Interne.

De asemenea, a menționat că în perioada anilor 2007-2010 a activat în cadrul
Izolatorului de detenție preventivă.

Consideră că activând în cadrul unei instituții de tip penitenciar, la eliberarea din
serviciu nu au fost luate în considerație actele normative la recalcularea eficientă a
vechimii în muncă, fapt ce a influențat și asupra cuantumului pensiei achitate.

Astfel, nu au fost luate în considerație prevederile Hotărârii Guvernului nr. 78
din 21 februarie 1994, art. 33 al. (2) al Legii cu privire la sistemul penitenciar
nr. 1036 din 17 decembrie 1996, în vigoare până la 21 martie 2008.

La data de 13 februarie 2016 s-a adresat Ministerului Afacerilor Interne cu
cerere prealabilă.

Prin răspunsul din 23 februarie 2016, cererea prealabilă a fost lăsată fără examinare din motivul omiterii termenului de prescripție.

Consideră că i-au fost lezate drepturile sale din următoarele considerente.

Prin ordinul Comisariatului General de Poliție nr. 83 ef din 08 octombrie 2010 a demisionat din cadrul organelor afacerilor interne cu dreptul de a primi pensie pe linia Ministerului Afacerilor Interne începînd cu luna ianuarie 2010, astfel fiindu-i calculată vechimea în muncă de 29 ani, 4 luni, 15 zile, însă angajatorul urma să-i recalculeze vechimea în muncă cu avantaje, calculîndu-se 2 luni vechime în muncă pentru o lună în serviciu pe perioada efectuării serviciului în cadrul Batalionului Serviciului Escortă și Pază pentru perioada de activitate precum și în cadrul Izolatorului, pe perioada anilor 2007-2010, din considerentele că pe perioada efectuării serviciului în organele afacerilor interne și anume în subdiviziunile menționate, a fost supus riscului sănătății și vieții, avînd contact direct cu persoanele reținute, inclusiv contagioase.

Totodată, relatează că riscul la care sunt supuși colaboratorii de poliție, pe parcursul serviciului în cadrul Batalionului Serviciului Escortă și Pază al Comisariatului General de Poliție municipiul Chișinău și din cadrul Izolatorului de Detenție Preventivă a fost reflectat în cadrul Notei informative a Procuraturii municipiului Chișinău nr. 12-6d/04 din 15 decembrie 2004, în Nota informativă a Ministerului Justiției nr. 04/3883 din 17 mai 2006, în actul comisiei compus de Direcția medicală a Ministerului Afacerilor Interne nr. 17/7-55 din 24 noiembrie 2006, cît și prin Hotărârea Parlamentului nr. 37Q-XVI din 28 decembrie 2005.

Bezerdic Dumitru solicită obligarea Ministerului Afacerilor Interne să efectueze recalcularea vechimii în muncă, cu includerea avantajelor a două luni vechime pentru o lună de serviciu pe perioada activității sale în cadrul Batalionului Serviciului Escortă și Pază a Comisariatului General de Poliție pentru perioada anilor 2007-2010 în cadrul Izolatorului de Detenție Preventivă a Comisariatului General de Poliție municipiul Chișinău, precum și a îndemnizației de concediere cu achitarea diferenței corespunzătoare.

Ulterior, la 04 iulie 2016 Bezerdic Dumitru a înaintat cerere de concretizare a cererii de chemare în judecată, invocînd faptul că cererea prealabilă a fost depusă în termenul prevăzut de lege, anexînd decizia Curții Supreme de Justiție pe cauză similară (f.d. 32-33).

Prin hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 10 noiembrie 2016 cererea de chemare în judecată înaintată de Bezerdic Dumitru a fost admisă și s-a obligat Ministerul Afacerilor Interne să efectueze recalcularea cu avantaj lui Bezerdic Dumitru a vechimii în muncă, cu calcularea a două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu pentru perioada efectuării serviciului în cadrul Izolatorului de detenție provizorie a DSO în perioada de activitate 25 ianuarie 2008 – 22 ianuarie 2010.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017 a fost respins apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne și menținută hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 10 noiembrie 2016.

La 26 mai 2017 Ministerul Afacerilor Interne a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Bezerdic Dumitru să fie respinsă.

Recurentul Ministerul Afacerilor Interne, în motivarea recursului a menționat că nu este de acord cu decizia contestată deoarece instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea.

Astfel, consideră ca fiind eronată concluzia instanței de apel precum că cererea de chemare în judecată a fost înaintată de Bezerdic Dumitru în interiorul termenului de prescripție.

Or, la 16 februarie 2016 Bezerdic Dumitru a înaintat Ministerului Afacerilor Interne o cerere, prin care a solicitat recalcularea vechimii în muncă cu includerea avantajelor 2 luni vechime pentru o luă în serviciu, pentru perioada activității sale în cadrul Izolatorului de detenție preventivă a Comisariatului General de Poliție municipiul Chișinău în perioada anilor 2007-2010.

Prin răspunsul Ministerului Afacerilor Interne din 24 februarie 2016, intimatul a fost informat despre faptul că cererea sa a fost lăsată fără examinare din motivul omiterii termenului de prescripție.

Consideră că termenul de prescripție a început să curgă de la data eliberării din serviciu a intimatului – 08 octombrie 2010.

Prin urmare, atât în cererea prealabilă, cât și în cererea de chemare în judecată Bezerdic Dumitru a solicitat recalcularea vechimii sale în muncă pe perioada de activitate a anilor 2007-2010, iar cererile fiind înaintate abia în anul 2016, adică după expirarea termenului de 3 ani, în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanța de judecată, dreptul încălcat. La caz, termenul a fost omis cu 6 ani, iar repunerea în termen nu a fost solicitată la examinarea pricinii în fond.

Prin urmare, consideră că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, iar cererea de chemare în judecată înaintată de Bezerdic Dumitru tardivă și pasibilă de a fi respinsă pe acest temei.

Totodată, invocă nemotivarea deciziei instanței de apel în partea admiterii cerințelor cu privire la recalcularea vechimii în muncă cu avantaje. Or, în decizia contestată, instanța de apel a făcut doar referire la unele prevederi legale, fără însă a motiva aplicabilitatea acestora la speță și în raport cu materialul probator anexat la dosar.

La fel, menționează că normele de drept la care face referire intimatul prevăd calcularea vechimii în muncă cu avantaje pentru unii angajați ai sistemului penitenciar și nicidecum pentru angajații Batalionului Serviciului Escortă și Pază, activitatea căruia a fost guvernată de Legea cu privire la Poliție nr. 416 din 18 decembrie 1990.

Prin urmare, activitatea intimatului nu cade sub incidența prevederilor legale invocate, din care considerente acesta nu poate beneficia de calcularea vechimii în muncă cu înlesniri, deoarece potrivit înscrisurilor din dosarul personal, nu a deținut funcții corespunzătoare criteriilor de calculare a vechimii în muncă cu avantaje.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis decizia la 16 februarie 2017.

Decizia instanței de apel a fost expediată în adresa părților la data de 14 martie 2017 (f.d. 136), însă date privind recepționarea de către părți a deciziei, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în

termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 26 mai 2017, respectiv recursul se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încalcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât

pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Ministerul Afacerilor Interne.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari